

РЕШЕНИЕ

№ 705

гр. Велико Търново, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА РАДЕВА**

при участието на секретаря **СИМОНА ИЛ. БУЗОВА**
като разглежда докладваното от **ДИАНА РАДЕВА** Гражданско дело №
20224110100183 по описа за 2022 година

Иск по чл. 410, ал. 1, т. 1 от КТ, вр. с чл. 45 от ЗЗД, обективно съединен с иск по чл. 86 от ЗЗД

Ищецът „ЗАД Армеец“ АД, гр. София твърди, че с полица от 22.08.2016 г. е сключил договор за имуществена застраховка «Каско» на л.а. «Тойота Ярис» с рег. № E0877KK. В срока на застрахователното покритие на 3.02.2017 г. настъпило ПТП, при което на застрахования автомобил са причинени имуществени щети. За ПТП бил съставен протокол от 3.02.2017 г. от органите на полицията, в който било отразено, че виновен за ПТП е водачът на другия автомобил- «Рендж Роувър» с рег. № СВ 7274ВА- ответник по делото, който предприел маневра на заден ход, без да се убеди, че пътят зад него е свободен и така ударил предната част на застрахованото МПС, а за автомобила няма сключена застраховка «Гражданска отговорност». Изтъква, че на водача бил съставен АУАН и е издадено НП от 8.02.2017 г., влязло в законна сила. Заявява, че е изпълнил задълженията си съобразно застрахователната полица и е изплатил обезщетение за вредите в размер на 2699,90 лева с РКО от 4.04.2017 г. Сочи, че е направил и ликвидационни разноси от 10 лева. Твърди, че е поканил ответника с писмо от 5.05.2017 г. да изплати посочената сума, но плащане не последвало. Моли съда да осъди ответника да му заплати посочените суми в общ размер от 2709,90 лева

главница, представляващи дължимо обезщетение по регресна претенция. Претендира мораторна лихва върху главницата в размер от 825,83 лева за периода 20.01.2019 г.- 20.01.2022 г. и законна лихва върху главницата от подаване на иска до окончателното изплащане. Претендира разноски. В съдебно заседание не изпраща представител.

Ответникът К. С. , чрез пълномощник адв.Л. от ВТАК е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който заявява недопустимост и неоснователност на иска. Излага, че застраховката «Гражданска отговорност» следва да се сключи от собственика на автомобила- «Булбана» ЕООД, поради което иска неправилно е насочен срещу ответника. Заявява, че ищецът не е установил кога е поканил ответника да заплати доброволно исканата главница , което прави иска за присъждане на лихва за забава неоснователен. Не оспорва механизма на пътно-транспортното произшествие. В съдебно заседание се представлява от пълномощника си адв.Л. от ВТАК.Поддържа изложеното в отговора становище. Претендира разноски.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и приложените по делото писмени доказателства намира за установена следната фактическа обстановка:

От приложения протокол за ПТП № 1614162/3.02.2017 г. е видно, че на същата дата в гр.В.Търново е настъпило пътно-транспортно произшествие между л.а. „Ланд Ровер“ с рег.№ СВ7274ВА собственост на „ Булбана“ ЕООД, управляван от К. С. , за който няма валидно сключена застраховка „ Гражданска отговорност“ и л.а. „ Тойота Ярис“ с рег.№ Е0877КК собственост на *** управляван от ***. При ПТП първия участник не се убеждава при движение на заден ход, че пътят зад него е свободен и удря отпред спрелия пред него автомобил на втория участник, при което причинява материални щети. На виновния водач е съставен АУАН, въз основа на който е издадено НП № 17-1275-000179/8.02.2017 г. по чл. 183,ал.2,т.11 от ЗДвП и НП № 17-1275-000170/8.02.2017 г. по чл. 683,ал.3 от КЗ, връчени на 24.02.2017 г. и влезли в законна сила на 6.03.2017 г. , което се констатира от писмо на началник сектор ПП при ОДМВР В.Търново от 14.08.2017 г. до ищцовото дружество. ПТП е реализирано в срока на действие на комбинирана застрахователна полица №

0306X0233214/22.08.2016 г., сключена между „ЗАД Армеец“ АД и *** за лек автомобил „Тойота Ярис“ с рег.№ E0877KK с валидност на полицата до 23:59:59 на 23.08.2017 г. След предявена претенция по щета № 14017030100144 по клауза „Пълно каско“ и изготвен опис –заключение по щета с платежно нареждане от 4.04.2017 г. ищцовото дружество е превело на собственика на застрахования автомобил сумата от 2699,90 лева по щета № 14017030100144 . Изпратена е регресна покана до ответника на адрес в гр.*** вх.В, ет.2,ап.5 от ищцовото застрахователно дружество, с която той е поканен в 30-дневен срок да заплати на основание чл. 410,ал.1,т.1 от КЗ сумата от 2699,90 лева изплатено обезщетение за щетите по л.а.“Тойота Ярис“ с рег.№ E0877KK , за която няма данни да е получена от ответника.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ, приложима в настоящия случай с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, като от този момент за застрахователя възниква суброгационното право при наличието на деликт. За да бъде постановен положителен за ищеца резултат е необходимо да се докажат пълно и главно следните кумулативно изискващи се предпоставки: наличие на застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка, сключен между застраховател и трето за делото застраховано лице; изплащане на застрахователно обезщетение; установен деликт от прекия причинител на вредите, чрез негово виновно противоправно поведение, довело до настъпване на вреди за застрахованото лице, които са в пряка причинно-следствена връзка с това поведение. От събраните по делото доказателства безспорно се установи фактическия състав на непозволеното увреждане, който всъщност не се оспори от ответника- на 3.02.2017 г. ответникът, управлявайки л.а. «Ланд Ровър» с рег.№ СВ7274ВА е причинил ПТП , като нарушавайки правилата за движение, без да се увери, че пътят зад него е свободен предприема маневра движение на заден ход, с което блъска спрелия преди него л.а. «Тойота Ярис» с рег.№ E0877 KK. Освен, че не се спори в съдебно заседание вината на водача е установена с влязло в сила наказателно постановление издадено срещу него от Началник сектор ПП при

ОД МВР В.Търново. Пътно-транспортното произшествие е реализирано в срока на действие на комбинирана застраховка «Каско» и «Злополука» сключена между собственика на лекия автомобил, на който са причинени имуществени щети от деянието и ищцовото застрахователно дружество. От приложената преписка по щета № 14017030100144/6.02.2017 г. се установява, че щетите по застрахования автомобил са оценени на 2699,90 лева, които са изплатени на застрахованото лице с платежно нареждане от 4.04.2017 г. Направени са и разходи за определяне на обезщетението от 10 лева. С оглед изложеното съдът намира, че предявеният иск от ищеца за заплащане на сумата от 2709,90 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение на увреденото лице и направени ликвидационни разноси е основателен и доказан и следва да се уважи, тъй като ищецът проведе пълно и главно доказване на претенцията си. От друга страна възражението на ответника за липса на пасивна процесуална легитимация, респективно неоснователност на претенцията, намиращо опора в това, че ответникът не е собственик на управлявания от него автомобил е абсолютно несъстоятелно. Ангажира се неговата отговорност като водач на МПС, причинил вреда на застраховано МПС с негово неправомерно деяние, свързано с нарушаване правилата за движение разписани в ЗДвП и ППЗДвП. При този изход на делото по главния иск основателна се явява и акцесорната претенция за законна лихва върху главницата от предявяване на иска до окончателното изплащане. Що се отнася до претенцията по чл.86,ал.1 от ЗЗД за присъждане на мораторна лихва в размер на 825,83 лева за периода от 20.01.2019 г. до 20.01.2022 г., същата е неоснователна. Съгласно цитираната разпоредба при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато няма определен срок за изпълнение длъжникът изпада в забава след поканата на кредитора съгласно чл.84,ал.2 от ЗЗД. В настоящия случай не е приложима разпоредбата на чл.84,ал.3 от ЗЗД, тъй като е предявен регресен иск на застраховател, който се е суброгирал в правата на увреденото лице и чието вземане макар и изискуемо от деня на изплащането на обезщетението, следва да бъде поискано за изпълнение от виновното лице. С други думи длъжникът следва да бъде поканен да изпълни и едва тогава може да се счита, че е изпаднал в забава. В този смисъл е и практиката на ВКС, според която вземането на застрахователя по регресния иск срещу делинквента става изискуемо с

получаване на поканата за изпълнение. По делото е приложена регресна покана до ответника, съдържаща искане за изплащане на сумата от 2699,90 лева в 30-дневен срок от получаването, но няма доказателства същата да е достигнала до адресата си. Още повече, посочен е адрес в гр.Варна, а не във Велико Търново, където живее ответникът. При липсата на доказателства за надлежно предявяване на регресната претенция с посочената покана преди депозиране на исковата молба, макар съдът да е указал тежестта на доказване ищецът следва да понесе отрицателна санкция за това, чрез отхвърляне на иска му за обезщетение за забава в претендирания размер и за посочения период.

При този изход на делото на основание чл. 78,ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца разноски съобразно уважената част от исковете. Заплатена е сумата от 158,40 лева за държавна такса и се претендира юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78,ал.8 от ГПК, вр. с чл. 25,ал.1 от НЗПП съдът определя на 200 лева. При частично уважаване на претенциите ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 272,37 лева. Ответникът е направил разноски в размер на 480 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, като съобразно чл.78,ал.3 от ГПК ищецът следва да му заплати сумата от 83 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. С. с ЕНЧ **** от гр. **** ДА ЗАПЛАТИ по иск с правно основание чл. 410,ал.1,т.1 от КЗ, вр. с чл.45 от ЗЗД на „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Стефан Караджа“ № 2 сумата от 2709,90 /две хиляди седемстотин и девет лева и 90 ст./ главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по щета №14017030100144 /6.02.2017 г. и ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху нея от подаване на иска- 21.01.2022 г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на «ЗАД АРМЕЕЦ» АД, ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Стефан Караджа“ № 2 срещу К. С. с ЕНЧ **** от гр.**** с правно основание чл.86,ал.1 от ЗЗД за сумата от

825,83 / осемстотин двадесет и пет лева и 83 ст./ представляваща обезщетение за забава за периода 20.01.2019 г.- 20.01.2022 г., като неоснователен.

ОСЪЖДА К. С. с ЕНЧ **** от гр.**** ДА ЗАПЛАТИ на „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД , ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Стефан Караджа“ № 2 сумата от 272,37 / двеста седемдесет и два лева и 37 ст./ направени по делото разноски.

ОСЪЖДА „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД , ЕИК 121076907, седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Стефан Караджа“ №2 ДА ЗАПЛАТИ на К. С. с ЕНЧ **** от гр.**** сумата от 83 / осемдесет и три/ лева направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____